

En un temps molt
llunyà quan
encara cap de nosaltres havia nascut ...

Mirant el cel, molt amunt, un home curiós i una mica empipat, intentava descobrir les estrelles més brillants, que cada nit no el deixaven dormir. Finalment decideix dedicar-se a estudiar aquestes estrelles –“Astròleg, vull ser”- va dir.

Però necessita eines, instruments, perquè els ulls no arriben a veure cap mena de detall estel·lar.

Llavors el nostre projecte d'astròleg es dirigeix al carrer per a trobar una botiga on el puguin servir, de manera ràpida i eficaç perquè té moltes ganes de començar a meravellar-se del nou món que està a punt de descobrir.

-“Taxi!!!!!!”- crida amb la seva potent veu. Puja a dalt del taxi i li pregunta al taxista on podria trobar tot el que ell necessita.

La trobada dels estrellats³

El taxista li recomana que se'n torni a dormir perquè és molt tard i ara tot està tancat.

- "No pot ser" - pensa l'astròleg -. "Si només són les tres de matinada..." Una mica tard per a nosaltres però, com que ell mai podia dormir... tant li feia.

la

De sobte tots dos senten un soroll, és l'escombriaire que fa el seu torn de nit, la seva feina es basa en mantenir ben nets tots els carrers.

L'escombriaire està una mica empipat, es queixa de que cada dia troba més bruts els carrers i això no pot ser, troba objectes de tota mena... L'astròleg veu brillar alguna

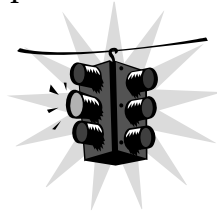

La trobada dels estrellats⁴

cosa dins del sac d'escombreries, és un vidre, no, és la lent d'un telescopi. Esverat, el nostre amic, surt per la finestra del taxi i en estirar de la lent veu, a sota d'unes ampolles buides d'aigua, la resta del telescopi. Tot content li fa un senyal amb la mà a l'escombriaire i tant ràpid com havia saltat del taxi hi torna amb un somriure a la cara.

El taxista es queda bocabadat, però continua conduint, encara no sap on, però continua...

Mentre esperaven que el semàfor es posés verd...

...Un noi creua la carretera amb una ràdio sobra l'espatlla i va balancejant-se de costat a costat, sembla un jove molt "enrotllat", potser ell es coneix el barri i sap on hi ha botigues obertes.

L'astròleg
el crida i el

noi s'acosta;
parlen una

La trobada dels estrellats 5

mica. Molt bé,
aquest noi tant
marxós li
recomana anar a
casa d'un
"col·lega" seu que
li entusiasma la
nit, els planetes i
les estrelles.

Sembla una mica
llunàtic... El taxista
escolta amb
atenció les
instruccions del
noi i es dirigeix a
la part més alta de
la ciutat, allà viu
aquell llunàtic,
suposen que viu
allà per a estar més
a prop del cel.

Des de lluny veuen un turó i una carretera
que hi puja, una carretera sinuosa i plena de
corbes. El taxista rep per ràdio un missatge
que diu que ja s'ha acabat la seva jornada de
feina i que ha d'anar al garatge per a aparcar
el taxi.

El pobre astròleg es troba sol al mig de la
carretera, abandonat pel taxista, de nit i a les
quatre de la matinada. Però ell aixeca el cap i
veu el turonet i decideix pujar caminant, no
té res més a fer, ja que com sabem no pot
dormir.

La trobada dels estrellats 6

Camina, camina,... de cop i volta sent un soroll, però no s'espanta perquè ve de la seva panxa, té gana, però perquè? Una llumeta brilla no molt lluny de la carretera, s'acosta i li arriba una oloreta a pa molt bona, d'aquí venen els sorolls de la panxa, és clar! És clar els forners comencen a treballar molt d'hora al matí quan alguns de nosaltres encara dormim.

Així doncs, fa una paradeta per esmorzar i per agafar força per a continuar el seu viatge.

La fornera és molt simpàtica i li regala una cistell amb pa pel camí.

La trobada dels estrellats 7

Amb la panxa ben plena torna a la carretera. No hi ha ni cotxes ni autobusos. Encara és fosc però falta poc per a què surti el Sol, malgrat tot hi ha una bona il·luminació. Per a descansar, es recolza sobre una farola, però per sorpresa seva aquesta s'apaga. I ara què? Ha apagat una farola gairebé sense tocar-la! De sobte sent un soroll, mira cap al cel, és un helicòpter que l'enfoca amb una llum blanca molt potent.

Cau una corda i per ella es desplaça una dona, canvia la bombeta i torna a pujar per la corda. Llavors la farola s'encén i se sent una veu que diu:

“ Som l'equip de fanalers moderns del segle XXI, siusplau no toqui cap més farola, són molt sensibles i més amb els estranys”

L'astròleg es queda bocabadat i pensa que encara no coneix la modernitat d'aquest segle, ell creu que la manera tradicional també era efectiva, encara que no tant ràpida.

La trobada dels estrellats 8

Tot pensatiu, el nostre amic s'apropa a la casa d'aquell noi, aquell llunàtic, de lluny sembla una casa molt gran. A la finestra més petita de la casa i més alta veu una silueta de persona, de seguida s'acosta a la porta, toca el timbre i es sent: "Ding, dang, dung". No obre ningú, que estrany, a casa hi son però,...

Torna a tocar el timbre, es mira la mà i la troba més bruta del normal, una mica negra més aviat, aixeca el cap i una polseta negra li cau sobre el nas... Llavors una veu li diu:

- Ho sento!

És un escuraxemeneies, vestit amb roba vella i tota tacada com la seva cara, tot ple de cendres.

-A qui busca? -pregunta el simpàtic escuraxemeneies.

-Al senyor d'aquesta casa. M'han dit que és un aficionat al cel i tot el que s'hi troba - li contestà l'astròleg.

L'escuraxemeneies li diu que això és cert i que no creu que el senyor hagi sentit el timbre, a més a més a aquestes hores l'altre gent que viu a la casa està dormint.

El nostre amic es mor de ganes d'entrar perquè sap que l'amo de la casa, el senyor

llunàtic, està despert, ja que treballa de nit. Li demana un gran favor al seu nou conegut, que li deixi entrar a la casa per la xemeneia i ell promet no fer soroll i anar directament a aquella habitació que ha vist des de la carretera.

El seu nou amic li dóna permís. Així que s'emparra per les parets i puja fins la teulada, saluda al cel i es tira xemeneia avall. Arriba fins el menjador i de puntetes comença a pujar escales de cop i volta es creua amb una noi, però no el veu, perquè és somnàmbul i surt de la seva habitació sense veure res, ni ningú, però clarament se sap on es troben les coses.

La seva roba té un estampat estrellat, és el seu pijama, a l'astròleg li fa molta gràcia i pensa que li aniria molt bé per al seu vestit ja

que encara no en té; només disposa del telescopi que va trobar al principi, gràcies a l'escombriaire. Es treu la seva roba i la intercanvia amb la del somnàmbul. Pobre somnàmbul, sembla que s'està despertant,

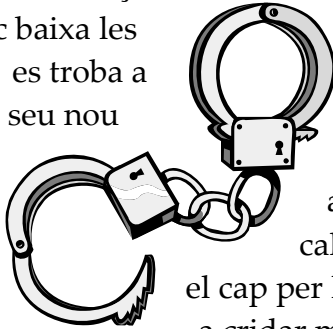

La trobada dels estrellats **10**

l'astròleg amb el seu vestit nou, s'amaga dins d'una habitació.

Es fica sota el llit, aleshores sent uns sorolls, són roncs!! Treu el cap de sota el llit i veu un senyor gran roncant. Oh! Però que hi veu sobre el cap d'aquest roncador! Un fantàstic gorra d'estrelles, li aniria perfecte per al seu vestit. Molt bé, doncs no se li acut una altre cosa que treure-li i posar-se'l ell.

El Sol ja comença a enviar els seus primers raigs, està començant el matí... El llunàtic baixa les escales de la casa i es troba a l'astròleg amb el seu nou vestit. Crida esglaiat, el nostre amic intenta calmar-lo però ell treu el cap per la finestra i comença a cridar més fort, un policia que passava per allà sent el xivarri i corre cap a la casa per a veure que passa.

Quan el policia està a punt de detenir a l'astròleg per entrar de nit, sense permís a la casa, per espantar al propietari i per robar la

La trobada dels estrellats **11**

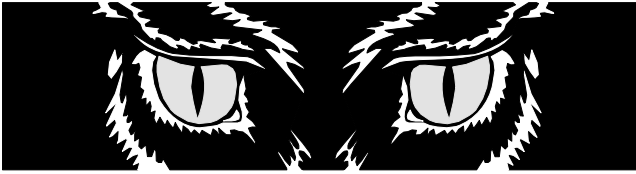
roba dels altres habitants, l'escuraxemeneies apareix per la xemeneia i els explica que ell l'ha deixat entrar.

Aleshores, deixen parlar a l'intrús perquè s'expliqui. Ell els hi narra tot el viatge fil per randa, i amb quina finalitat ha entrat a la casa. Nosaltres ja ho sabem, vol aconseguir material, i també, perquè no, consell per a començar el seu nou ofici.

Així doncs, en veure tots, que les seves intencions són bones, el llunàtic li ofereix un tracte, tot el material que vulgui, si ell li fa un favor:

-Si hem vas a comprar aquestes pastilles per al meu gatet que està refredat, jo et deixo els meus instruments i com veig que t'interessa el mateix tema que a mi, podràs venir a casa meva quan vulguis a observar les estrelles - diu el llunàtic.

L'astròleg està totalment d'acord i se'n va cap al poble per fer l'encàrrec que li han demanat.

Baixa la carretera corrent, perquè està molt emocionat, al final podrà observar tot aquest món que s'amaga darrera de les estrelles.

Arriba al poble del final de la carretera, veu que ha anat molt més ràpid que abans, serà que ha agafat forces.

La trobada dels estrellats **13**

Ara ja és hora de llevar-se i la gent va obrint les botigues...

Com que no troba la farmàcia de guàrdia, s'enfila a un pi, però és molt baixet i no aconsegueix veure-hi res, però... mira a l'arbre del costat, que és més alt, i se n'adona que pot distingir a una persona.

- Holaaaaa! Què hi fas aquí?- li diu a l'estrany.

- Només miro com passa la gent, i faig alguna becaina de tant en tant, i així tinc preciosos somnis a la llum del Sol

- li contesta.

Aquest parell es fan amics, perquè són contraris, que estrany, a un li agrada la nit i l'altre li agrada el dia. Diferents però un necessita a l'altre, no pot haver-hi nit sense dia, ni dia sense nit.

Per això, l'astròleg demana ajuda a aquest somnia truites, tots dos segur que troben la farmàcia, i des de l'arbre tant alt veuran tot millor.

Just a la fusta, ja veuen una creu amb llumetes
parpellejant en la distància.

La trobada dels estrellats **14**

Tots dos baixen de l'arbre i caminen fins la farmàcia, allà es troba amb una farmacèutica que els hi ven les pastilles sense cap problema.

Molt bé, els dos amics s'acomiaden.

L'astròleg està molt cansat i cada cop camina més lent, més lent,... En un instant que es despista topa amb un home encaputxat, a terra cau una capseta transparent amb una petita llumeta a dins, l'astròleg va a agafar-la de terra quan de sobte l'encaputxat l'empenta amb força i li diu :

- No toquis el meu tresor!!!

- D'acord! Però es pot saber que és això tant valuós que portes?- diu l'astròleg.

- Res que t'importi – respon malhumorat.

L'estrany se'n va empipat i l'astròleg es queda bocabadat, el troba molt sospitós. Decideix seguir-lo. Arriben a un bar, on el sospitós es despista un moment i llavors el

La trobada dels estrellats **15**

nostre amic aprofita per a mirar dins la capseta. Per sorpresa seva veu el que sembla ser una estrella.

Pensa que no pot ser i vol convèncer al sospitós per a què la deixi lliure, però ell li diu :

- Sóc un afortunat, qui disposa d'una estrellat per a tenir llum infinita és un estrellat .

- Tens raó, però aquesta estrella no pot estar tancada, cada cop brilla menys, s'està acabant. Vine amb mi a veure al llunàtic i ell ens ajudarà a col·locar-la al lloc on toca en el plànol del cel – comenta l'astròleg.

Tots dos es dirigeixen cap a la casa del llunàtic , al final de la carretera, sobre el turonet, s'espera el llunàtic prenent el Sol, amb els ulls tancats, o millor dit, dormint.

Doncs bé, ara tots tres han d'esperar la nit per a alliberar l'estrella, i per rebre el

☾ La trobada dels estrellats **16**

material i les explicacions del llunàtic, tal i com havien quedat.

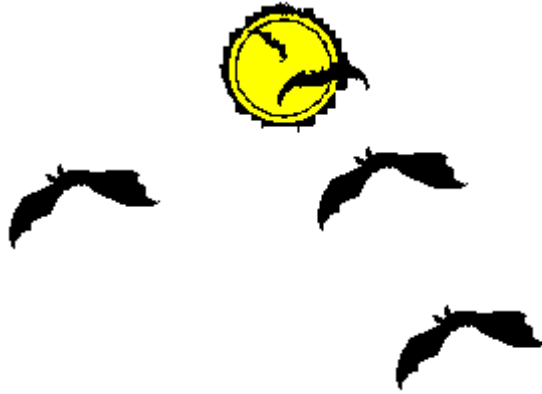
Ja arriba la nit, tots pugen a l'habitació més alta de la casa i es preparen per deixar lliure l'estrella, el llunàtic mira a través del seu gran telescopi i els indica cap a quina direcció l'han d'encarar.

La trobada dels estrellats17

Una vegada aconseguixen col·locar-la al seu lloc, el llunàtic li ofereix a l'astròleg la possibilitat de mirar pel telescopi, li explica que es fixi en la lluna i després que vagi movent l'aparell d'un costat a un altre.

Comença a veure alguna cosa en moviment, són rat-penat, en un moment no veu res, tot blanc i de seguida veu coses estranyes ...

Sorprès pot distingir una dona de cabells llargs volant amb una escombra, una bruixa, una petita papallona, una fada, un llençol volador, fantasma, un mussol vestit amb roba, un home que s'assembla a ell, un mag,...

No pot creure que està veient un món nou, un món que té vida en les estrelles.

ELLES SÓN ALGUNA COSA MÉS QUE UN
LLUM QUE ENS GUIA EN NITS FOSQUES.

I així acaba la història del nostre amic,
el qual ja va poder dormir a les nits, perquè
coneixia el gran secret.

La trobada dels estrellats **20**

Elena Guinaldo García